

Verwerende partijen: Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 3, lid 4, en artikel 18 van richtlijn 2009/[28] aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die, met het oog op het behalen van de streefcijfers voor de bijmenging van biobrandstoffen, bepaalt dat marktpartijen, als alternatieve mogelijkheid, kunnen aantonen dat zij aan die criteria voldoen door (i) biobrandstoffen fysiek bij te mengen in fossiele brandstoffen, of door (ii) biobrandstofcertificaten aan te kopen van andere marktpartijen, die een overschot aan certificaten bezitten?
- 2) Moeten artikel 3, lid 4, en artikel 18 van richtlijn 2009/28 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, op grond waarvan de mogelijkheid tot fysieke bijmenging van biobrandstof is voorbehouden aan producenten van biobrandstoffen die de status van belastingentrepot voor verwerking hebben, terwijl dat is verboden voor tot bijmenging verplichte entiteiten die brandstof invoeren op grond van hun status van geregistreerde geadresseerde, die gebruik kunnen maken van de mogelijkheid om biobrandstofcertificaten te kopen, op straffe van de betaling van een compensatie (die materieel kan worden gelijkgesteld aan een geldboete)?
- 3) Verandert het antwoord op de vorige prejudiciële vraag, indien er ten tijde van de feiten geen biobrandstofcertificaten werden aangeboden op de markt, zodat een kleine marktpartij deze niet kon aankopen — of dat alleen met grote moeite kon doen — en de Direção-Geral de Energia e Geologia (directoraat-generaal Energie en Geologie, Portugal; hierna: “DGEG”) geen veilingen van biobrandstofcertificaten organiseerde, waardoor het betalen van een compensatie (die materieel kan worden gelijkgesteld aan een geldboete) als enige optie overbleef?
- 4) Moet artikel 18, lid 3, van richtlijn 2009/28 aldus worden uitgelegd dat het de uitvoering van onafhankelijke audits (onafhankelijke controles in het geval van de nationale wetgeving) vereist als voorafgaande voorwaarde voor de toepassing van de duurzaamheidsregeling?
- 5) Staat artikel 18, lid 3, van richtlijn 2009/28 in de weg aan een nationaal systeem voor de controle van de naleving van duurzaamheidscriteria dat voorziet in de accreditatie van controle-entiteiten om onafhankelijke controles van de naleving van de duurzaamheidscriteria uit te voeren (krachtens artikel 18, lid 3, van die richtlijn), maar in de praktijk de selectie van die entiteiten niet mogelijk maakt, door het ontbreken van een aanbestedingsprocedure, en tegelijkertijd van marktpartijen verlangt dat zij aantonen dat zij voldoen aan die criteria zonder dat zij een onafhankelijke audit hoeven te laten uitvoeren?
- 6) Indien de voorgaande prejudiciële vragen ontkennend worden beantwoord, moet artikel 34 VWEU dan aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, zoals uitgelegd in de vorige prejudiciële vragen?

⁽¹⁾ Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van Richtlijn 2001/77/EG en Richtlijn 2003/30/EG (PB 2009, L 140 blz. 16)

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) op 21 juni 2022 — EDP — Energias de Portugal, S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zaak C-416/22)

(2022/C 389/04)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EDP — Energias de Portugal, S.A.

Verwerende partij: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten verrichtingen met betrekking tot i) biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, ii) uitgifte van obligaties en iii) openbare biedingen tot inschrijving op aandelen worden aangemerkt als “globale verrichtingen” in de zin van de rechtspraak van het Hof in de arresten Isabelle Gielen (C-299/13) ⁽¹⁾ en Air Berlin (C-573/16) ⁽²⁾?
- 2) Moet de uitdrukking “daarmee verband houdende formaliteiten” in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 ⁽³⁾ aldus worden uitgelegd dat daaronder ook de financiële-bemiddelingsdiensten vallen die bijkomend worden afgenomen bij verrichtingen met betrekking tot i) biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, ii) uitgifte van obligaties en iii) openbare biedingen tot inschrijving op aandelen?
- 3) Kan artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat zegelrecht wordt geheven op provisies die in rekening worden gebracht voor door een bank verleende financiële-bemiddelingsdiensten met betrekking tot een i) terugkoop van schuldinstrumenten, ii) uitgifte en plaatsing op de markt van verhandelbare effecten en iii) kapitaalverhoging door middel van openbare inschrijving op uitgegeven aandelen, welke diensten de verplichting met zich meebrengen de beleggers te identificeren en met hen in contact te treden met het oog op de distributie van de effecten, de ontvangst van inschrijvings- of aankooporders en, in bepaalde gevallen, de aankoop van de effecten waarop het bod is uitgebracht?
- 4) Maakt het voor de beantwoording van bovengenoemde vragen verschil of de verlening van de financiële diensten wettelijk verplicht dan wel facultatief is?”

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB 2008, L 46, blz. 11).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Varna
(bestuursrechter in eerste aanleg Varna, Bulgarije) op 28 juni 2022 — “DEVNIA TSIMENT” AD /
Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”**

(Zaak C-428/22)

(2022/C 389/05)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Varna (bestuursrechter in eerste aanleg Varna, Bulgarije)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “DEVNIA TSIMENT” AD

Verwerende partij: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prejudiciële vragen

1. Moeten overweging 33, artikel 1, artikel 3, artikel 8 en artikel 2, onder i) en j), van richtlijn 2009/119/EG ⁽¹⁾ van de Raad van 14 september 2009 houdende verplichting voor de lidstaten om minimumvoorraden ruwe aardolie en/of aardolieproducten in opslag te houden, met inachtneming van het doel van de richtlijn en van artikel 2, onder d), van verordening (EG) nr. 1099/2008 ⁽²⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende energiestatistiek, alsmede in het licht van het evenredigheidsbeginsel krachtens artikel 52, lid 1, juncto artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan nationale bepalingen zoals die in het hoofdgeding, volgens welke personen die voor productiedoeleinden intracommunautair petroleumcokes volgens punt 3.4.23 van bijlage A bij verordening nr. 1099/2008 hebben verworven, verplicht kunnen worden veiligheidsvoorraden aan te leggen?